

॥ ११ ॥ स्वपितिमहीपतिरित्यनुकर्षः संकरोग्रिचटत्कारइतिमेदिनी ॥ १२ ॥ सामान्येअनिश्चिते रिपुर्वशेकृत्वाउपसन्नार्थोलंभितार्थः कृतश्चेत्सएनंकालेप्रहरेदितिसार्धयोर्द्वयोः संबंधः ॥ १३ ॥ १४ ॥ किंचा
स्यदंडंसेनांचभेदेनदूषयेत्सः ॥ १५ ॥ प्रच्छन्नंयथास्यान्तथाविधारेयेत्मनसिबिम्बंधारयेत् ॥ १६ ॥ औषधैर्विषादिभिः फलितमाह नत्विति ॥ १७ ॥ यथाविभ्रंजंभिश्वासंआमुयस्तथाकुर्यात् ॥ १८ ॥ द्रष्ट

तानद्विजान्कुरुतेवश्वांस्तथायुक्तोमहीपतिः ॥ वशंचोपनयेच्छत्रून्निहन्याच्चपुरंदर ॥ ११ ॥ ननित्यंपरिभूयारीन्मुखंस्वपितिवासव ॥ जागत्यैवहिदुष्टात्मासंक
रेभिरिवोत्थितः ॥ १२ ॥ नसन्निपातःकर्तव्यःसामान्येविजयेसति ॥ विश्वास्येवोपसन्नार्थोवशेरुत्वारिपुःप्रभो ॥ १३ ॥ संप्रधार्यसहामात्यैर्मंत्राविद्विर्महात्म
भिः ॥ उपेक्ष्यमाणोवज्ञातोहृदयेनापराजितः ॥ १४ ॥ अथास्यप्रहरकालेकिंचिद्विचलितेपदे ॥ दंडंचदूषयेदस्यपुरुषैरासकारिभिः ॥ १५ ॥ आदिमध्यावसा
नज्ञःप्रच्छन्नंचविधारयेत् ॥ बलानिदूषयेदस्यजानन्नेवप्रमाणतः ॥ १६ ॥ भेदोपप्रदानेनसंस्तृजेदौषधैस्तथा ॥ नत्वेवंखलुसंसर्गरोचयेदरिभिःसह ॥ १७ ॥
दीर्घकालमपीक्षेतनिहन्यादेवशान्नवान् ॥ कालाकांक्षीहिक्षपयेद्यथाविश्रंभमाप्नुयुः ॥ १८ ॥ नसद्योरीन्विहन्याच्चद्रष्टव्योविजयोध्रुवः ॥ नशल्यंवाघटयतिन
वाचाकुरुतेव्रणं ॥ १९ ॥ प्राप्तेचप्रहरकालेनचसंवर्ततेपुनः ॥ हंतुकामस्यदेवेंद्रपुरुषस्यरिपूम्नति ॥ २० ॥ योहिकालोव्यतिक्रामेत्युरुषंकालकांक्षिणं ॥ दुर्लभः
सपुनस्तेनकालःकर्मचिकीर्षुणा ॥ २१ ॥ ओजश्चविनयेदेवसंगृह्णन्साधुसंमतं ॥ अकालेसाधयेन्मित्रंनचप्राप्तेप्रपीडयेत् ॥ २२ ॥ विहायकामंक्रोधंचतथाहं
कारमेवच ॥ युक्तोविवरमन्विच्छेदहितानांपुनःपुनः ॥ २३ ॥ मार्दवंदंडआलस्यंप्रमादश्चसुरोत्तम ॥ मायाःसुविहिताःशक्रसादयंत्यविचक्षणं ॥ २४ ॥ निह
त्यैतानिचत्वारिमायांप्रतिविहायच ॥ ततःशक्नोतिशत्रूणांप्रहृतुमविचारयन् ॥ २५ ॥ यदेवैकेनशक्येतगुल्हंकर्तुंतदाचरेत् ॥ यच्छतिसचिवागुल्हंमिथोविश्रा
वयंत्यपि ॥ २६ ॥ अशक्यमितिरुत्वावाततोन्त्यैःसंविदंचरेत् ॥ ब्रह्मदंडमदृष्टेष्टेषुचतुरंगिणीं ॥ २७ ॥ भेदंचप्रथमंयुज्यात्तूष्णीमपितथैवच ॥ कालेप्रयोजये
द्वाजातस्मिंस्तस्मिंस्तदातदा ॥ २८ ॥ प्राणिपातंचगच्छेतकालेशत्रोर्बलीयसः ॥ युक्तोस्यवधमन्विच्छेदंप्रमत्तःप्रमाद्यतः ॥ २९ ॥

व्यःप्रदर्शनीयः नेतिसार्थः ॥११॥ रिपून्वतिहंतुकामस्यपुनःकालो न संवर्तते नोपसंपद्यते ऽतः प्राप्तेकाले प्रहरे देवतकालांतरं प्रतीक्षेतेत्यर्थः ॥ २०॥ २१॥ ओजः सामर्थ्यं शत्रौ अकाले प्राप्ते सति स्वकार्यं न साधयेत् नापि तं प्रपीडयेत् काले च नातिक्रामेतेत्यर्थः ॥ २२॥ २३॥ २४॥ चत्वारिमादवादीनि ॥ २५॥ मंत्रविष्णुवभयाद्यदेकैकवर्तुं शक्यं तत्तं प्रतिवक्तव्यं न बहुभ्यतीत्याह यदिति यच्छंति निगृह्णंति कर्तुं न प्रयच्छंतीत्यर्थः ॥ २६॥ अन्यैः सह संविदं समतिचरेद्यदि पूर्वो मंत्रं विम्रयेदित्यर्थः ततश्चादृष्टेषु दूरस्थेषु ब्रह्मदंडं पुरोहितद्वारमभिचारं प्रयुज्यात् दृष्टे प्रत्यक्षशत्रौ चतुरंगिणीमपि प्रयुज्यादित्याह ब्रह्मेति ॥ २७॥ २८॥ २९॥